

29/11/2020

Η διαδικτυακή «Φωνή Κυρίου» της 29ης Νοεμβρίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 68ον

29 Νοεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 48 (3522)

Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ τη Φωνή Κυρίου της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος της 29ης Νοεμβρίου 2020 (ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΛΟΥΚΑ) που πάλι δεν έφθασε ποτέ στα χέρια των πιστών λόγω της απαγορεύσεως του ερχομού τους προς τα ιερά μυστήρια εξαιτίας των εκτάκτων μέτρων της Ελληνικής Πολιτείας για την αποφυγή εξαπλώσεως του κορωνοϊού.

ΕΤΟΣ 68ον

29 Νοεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 48 (3522)

Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Δέν είναι συχνό τό φαινόμενο ένας πλούσιος νά έχει υπαρξιακές ανησυχίες. Νά θέλει νά έχει σχέση μέ τόν Θεό. Νά είναι βέβαιος ότι τά αγαθά του δέν έπαρκούν για νά δει τή ζωή στήν προοπτική τής αιωνιότητας. Νά συνειδητοποιήσει τή ματαιότητα τών κτημάτων καί τών χρημάτων, από τή στιγμή πού ή φθορά καί ο θάνατος θά άγγίξουν καί τόν ίδιο. Νά μή νικηθεί από τήν εύκολία του «φάγωμεν, πίνωμεν, αύριο γάρ αποθνήσκωμεν». Νά αγαπήσει, έκτός από τό νά χρησιμοποιήσει. Νά νοιαστεί για τούς άλλους άληθινά, από τήν καρδιά του, νά πιστέψει ότι ο πλούτος του ύπάρχει για νά προσφέρει στους μή έχοντας.

Ο διαφορετικός πλούσιος

Στό Εύαγγέλιο συναντάμε, έκτός από τούς πλούσιους προς άποφυγήν, καί έναν τέτοιο πλούσιο. Ζητά νά κληρονομήσει τήν αιώνια ζωή. Έχει τηρήσει τίς έντολές του μωσαϊκού νόμου. Έχει δηλαδή επιλέξει νά τηρεί τόν λόγο του Θεού, ώστε νά μπορεί νά διεκδικεί τό δικαίωμα στήν κοινωνία μαζί του. Μέσα του διασώζεται ή αίσθηση ότι μέ κάποιον τρόπο πρέπει νά συμφιλιώσει τόν έαυτό του μέ τόν Θεό. Νά μή γίνει ο τρόπος ζωής του έμπόδιο στήν αιωνιότητα. Όμως δέν είναι βέβαιος. Καί ζητά από τόν Χριστό τήν άλήθεια για τήν πνευματική του κατάσταση. Πώς μπορεί νά κληρονομήσει, νά προσθέσει στά αγαθά του δηλαδή, τή Βασιλεία του Θεού. Η άπάντηση πού λαμβάνει από τόν Χριστό θά τόν λυπήσει. Ο Κύριος του ζητά νά εγκαταλείψει όλα τά αγαθά του. Νά τά πουλήσει καί νά δώσει τά χρήματα στους φτωχούς καί νά τόν ακολουθήσει. Ο πλούσιος δέν μπορούσε νά φανταστεί τή ζωή του χωρίς τά αγαθά. Καί ο Χριστός θά πει στους μαθητές του, για νά τά άκούσει καί ο πλούσιος: «Πόσο δύσκολα θά μπούν στή Βασιλεία του Θεού αυτοί πού έχουν τά χρήματα» (Λουκ. 18,24).

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη΄ 18-27)

Τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός, εἰμὴ εἷς, ὁ Θεός. Τὰς ἐντολάς οἶδας· Μὴ μοιχεύσης· μὴ φονεύσης· μὴ κλέψης· μὴ ψευδομαρτυρήσης· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι ἐν σοὶ λείπει πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. Ἰδὼν δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε· πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ! Εὐκοπώτερον γὰρ ἐστὶ κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ραφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Τὰ χαρακτηριστικά τοῦ ὑλιστῆ

Ὁ πλούσιος εἶναι ὁ ἐκφραστής τοῦ ὑλιστικοῦ πνεύματος κάθε ἐποχῆς. Ὁ ὑλιστής ἄνθρωπος αἰσθάνεται παντοδύναμος. Μὲ γνώμονα τὰ χρήματα καὶ τὰ ἀγαθὰ του πορεύεται στὴ ζωὴ μὲ μοναδικό φόβο του μήπως χάσει τὰ ἀγαθὰ του. Γι' αὐτό ἡ κύρια φροντίδα του εἶναι ἡ διατήρηση καὶ ἡ αὔξησή τους. Ἡ ἐλεημοσύνη δὲν εἶναι στίς προτεραιότητές του. Δυσκολεύεται ἴσως νὰ κατανοήσῃ γιατί δὲν τὸν ἀγαποῦν, ἀλλὰ δὲν τὸν νοιάζει. Ἀκόμη καὶ τὴ σκέψη τοῦ θανάτου τὴ μεταφέρει στό ἀπώτερο μέλλον. Ἡ ζωὴ του ὅλη εἶναι στό σήμερον, γιατί ἔχει ὅ,τι θέλει.

Ὁ ὑλιστής ἄνθρωπος δυσκολεύεται νὰ διακρίνει καὶ νὰ ἀποδεχτεῖ τὴν ἀλήθεια γιὰ τὸ νόημα τῆς ζωῆς του. Ἀκόμη κι ὅταν ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸ τί ζητᾷ ὁ Θεός ἀπὸ αὐτόν, κατεβάζει τὸν Θεὸ στό δικά του μέτρα. Θέλει ἀπὸ Ἐκεῖνον νὰ τοῦ ἐπιβεβαιώσῃ ὅτι ἡ ζωὴ του εἶναι ἐντάξει. Καί γι' αὐτό τηρεῖ τίς ἐντολές τῆς πίστεως συνήθως ἐπιφανειακά. Δὲν εἶναι ὅμως σέ θέση νὰ ἀποδεχτεῖ ὅτι πίστη σημαίνει ὁ Θεός νὰ εἶναι ἡ προτεραιότητα τῆς ζωῆς, καὶ ὄχι τὰ ἀγαθὰ. Ὅτι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι πῶς πάνω ἀπὸ τίς δικές μας πεποιθήσεις. Ἀπὸ τὸν τρόπο ἀκόμη τοῦ πολιτισμοῦ. Καί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ συνίσταται στό δόσιμο τοῦ ἑαυτοῦ μας σ' Ἐκεῖνον. Εἶναι σκληρὴ ἡ ἀλήθεια αὐτὴ γιὰ τὸν ὑλιστῆ. Συνεπάγεται ἕνα νέο προσανατολισμὸ τῆς ζωῆς του. Τὴν παραίτηση μὲ τὴ θέλησή

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, κάποιος ἄνθρωπος πλησίασε τόν Ἰησοῦ μέ τόν σκοπό νά τόν πειράξῃ καί τοῦ εἶπε, «Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί νά κάνω διά νά κληρονομήσω ζωήν αἰώνιον;». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, «Γιατί μέ ὀνομάζεις ἀγαθόν; Κανείς δέν εἶναι ἀγαθός παρά ὁ μόνος ὁ Θεός. Τάς ξέρεις τάς ἐντολάς, Νά μή μοιχεύσης, νά μή φονεύσης, νά μή κλέψῃς, νά μή ψευδομαρτυρήσης, νά τιμᾷς τόν πατέρα σου καί τήν μητέρα σου». Ἐκεῖνος δέ εἶπε, «ὄλα αὐτά τά ἐφύλαξα ἀπό τήν νεανικήν μου ἡλικίαν». Ὅταν ἄκουσε αὐτό ὁ Ἰησοῦς, τοῦ εἶπε, «Ἐνα ἀκόμη σοῦ λείπει· πώλησε ὅλα ὅσα ἔχεις καί μοίρασε τα εἰς τούς πτωχοῦς καί θά ἔχῃς θησαυρόν εἰς τούς οὐρανοῦς καί ἔλα, ἀκολούθησέ με». Ἄλλ' αὐτός ὅταν τό ἄκουσε, ἐλυπήθηκε πολύ, διότι ἦτανε πολύ πλούσιος. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς τόν εἶδε τόσον λυπημένον, εἶπε, «Πόσον δύσκολον εἶναι δι' ἐκείνους πού ἔχουν τά χρήματα νά μποῦν εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Εἶναι εὐκολώτερον νά περάσῃ μιά καμήλα ἀπό τήν τρύπα μιᾶς βελόνας παρά νά μπῆ ἕνας πλούσιος εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Ἐκεῖνοι πού τό ἄκουσαν εἶπαν, «Τότε ποιός μπορεῖ νά σωθῇ;». Αὐτός δέ εἶπε, «Ἐκεῖνα πού εἶναι ἀδύνατα εἰς τούς ἀνθρώπους εἶναι δυνατά εἰς τόν Θεόν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀεμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

του ἀπό τήν παντοδυναμία του, τήν ἔξοδο ἀπό τό «ἐγώ» ὡς τό κέντρο τῆς ζωῆς του, τό μοίρασμα τῶν ἀγαθῶν καί τήν ἀκολούθησιν τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ὑλιστής ὅμως δέν μπορεῖ νά δεχτεῖ αὐτόν τόν δρόμο. Καί λυπᾶται.

Ὁ ὑλιστής, ἐπειδή ἐλπίζει στόν ἑαυτό του καί στά ἀγαθά του, δέν μπορεῖ νά ἐλπίσει στόν Θεό. Γι' αὐτόν ἡ ζωή εἶναι ἄσπρο-μαῦρο. Ὁ Θεός ὅμως δίνει εὐκαιρίες στόν ἄνθρωπο μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του καί θά συνεχίσει νά δίνει καί στόν ὑλιστή, γιά νά καταστήσει τό ἀδύνατο δυνατό. Ὁ ὑλιστής ὅμως προτιμᾷ νά συνεχίσει τή ζωή του ὅπως τήν ἔχει προσανατολίσει, ἀφήνοντας τόν Θεό στήν ἄκρη. Ἔτσι τό περιθώριο τῆς μετάνοιας μικραίνει. Τίποτε ὅμως δέν μπορεῖ νά προδικασθεῖ. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δέν μειώνεται. Μόνο πού ὁ χρόνος κυλᾷ σέ βάρος τοῦ ὑλιστή. Καί ἡ ἐξάρτησιν ἀπό τά ἀγαθά, τόν τρόπο τοῦ κόσμου, τό ἐγώ στεροῦν τήν εὐκαιρία τόσο τῆς ἀλλαγῆς ὅσο καί τῆς χαρᾶς τῆς νέας ζωῆς. Τῆς στρατεύσεως στόν δρόμο πού ζητᾷ ὁ Χριστός. Αὐτόν τῆς ἀγάπης, τῆς διακήρυξης τῆς σωτηρίας πού σχετίζεται μέ τόν Χριστό στήν Ἐκκλησία, τοῦ προσανατολισμοῦ στήν αἰωνιότητα.

Νά χαροῦμε τά ἀπλά

Αὐτός εἶναι ὁ πολιτισμός μας σήμερα. Ἐχει μεταφέρει τό αἶσθημα τῆς παντοδυναμίας ὄχι μόνο στούς πλούσιους, ἀλλά καί στόν κάθε

29 Νοεμβρίου 2020: ΙΓ΄ ΛΟΥΚΑ

Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων († 250). Διονυσίου ἐπισκόπου Κορίνθου
ιερομάρτυρος. Φιλουμένου ιερομάρτυρος († 1979).

Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιη΄ 18-27.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Δεκεμβρίου, Ι΄ Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ιγ΄ 17-21 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιγ΄ 10-17.

ἄνθρωπο πού γοητεύεται ἀπὸ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ. Κάνει τὸν ἄνθρωπο νά ξεμεροβραδιάζεται στὰ καταστήματα γιὰ νά ἀποκτήσει τὰ περιττά. Δέν τοῦ ἐπιτρέπει νά κατανοήσει τή μεγάλη ἀλήθεια: ὅτι μόνο ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν Θεό καὶ τὸν συνάνθρωπο νοηματοδοτεῖ τή ζωή μας καὶ μᾶς κάνει νά νικοῦμε τὸν θάνατο. Ὅτι ἡ ἐλπίδα μας ἔχει ὄνομα: εἶναι ἡ σχέση μας μέ τὸν Θεό καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη στό θέλημά του. Εἶναι ὁ δικός του δρόμος μέσα στήν Ἐκκλησία. Καί παρότι διαψευδόμαστε ἀπὸ τὸν ὑλισμό, ἐπιμένουμε σ' αὐτόν. Γιὰ νά μένουν τὰ ὑπαρξιακά «γιατί;» ἀναπάντητα.

Ἄς ἀγωνιστοῦμε γιὰ νά ἀντιστρέψουμε τήν ὁδὸ τοῦ ἀδύνατου. Νά βροῦμε τήν ἀλήθεια πού εἶναι ὁ Χριστός καὶ νά πάψουμε νά λυπόμαστε γιὰ τὰ ὅσα ὑλικά δέν ἔχουμε. Καί γνωρίζοντας τὰ ὄριά μας νά βροῦμε τελικά τήν ἐλπίδα πού μέσα ἀπὸ τή μετάνοια καὶ τὸ δόσιμο θά μᾶς κάνει ὄχι νά κληρονομήσουμε, ἀλλὰ νά δοθοῦμε στή χαρὰ τῆς Βασιλείας! Γιὰ νά ἐκτιμήσουμε ἔτσι τὰ ἀπλά ἐκεῖνα τῆς ζωῆς: τήν ὀμορφιά τοῦ κάθε ἀνθρώπου, τή ζεστασιά τοῦ δοσίματος, τῆς παραίτησης ἀπὸ ὅ,τι μᾶς κάνει νά χρησιμοποιοῦμε τοὺς ἄλλους, ὄχι ὅμως καὶ νά δενόμαστε ἀληθινὰ μαζί τους. Ἀλλιῶς, νά κατανοήσουμε καὶ νά ζήσουμε τί εἶναι ἡ Ἐκκλησία!

π. Θ.Μ

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

